

[Simonsen.]

Danmarks radio, men er der mere medbestemmelse og mere trivsel på disse arbejdspladser? Dette forslag udbygger ikke nærdemokratiet på én eneste måde, som vi ikke kan opnå ad anden vej.

Det ulogiske i regeringens argumentation dokumenteres da også allerbedst i lovforslagets § 25, hvor man siger, at det skal tilstræbes, at lønmodtagerne i den offentlige sektor så vidt muligt stilles på tilsvarende måde med hensyn til medindflydelse som lønmodtagere i private virksomheder. Ja men hvorfor nu det, når det af lovforslagets formålsparagraf fremgår, at hele forslaget har til hensigt netop at skaffe medbestemmelse og medindflydelse? Vi tager derfor denne § 25 som udtryk for, at regeringen ikke selv tror på, at forslaget giver medindflydelse og medbestemmelse.

Vi er til gengæld i det konservative folkeparti parat til at gøre, hvad vi kan, for at medvirke til, at det ønske, der er ude omkring på arbejdspladserne om udbygning af nærdemokratiet, bliver opfyldt. Og det har vi klart dokumenteret ved at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om medindflydelse den 12. december sidste år.

Hvad angår fondsmidlernes fremskaffelse, må det fastslås, at procentbidraget af den samlede lønsam er en uheldig nøgle. Virksomheder med stort arbejdskraftforbrug, f. eks. et rengøringselskab, vil komme til at betale uforholdsmæssig store beløb, medens en stærkt automatiseret virksomhed får en uforholdsmæssig lille byrde.

Det er også efterhånden klart påvist, at lønmodtagerne i virkeligheden selv kommer til at betale det, der ligger i forslaget, på den ene eller den anden måde. Det ene yderpunkt er, at bidragene bliver et tillæg til lønnen, der altså i stor udstrækning vil påvirke prisniveauet, og for offentligt ansatte vil beløbet jo kun kunne skaffes gennem et væsentlig højere skattetryk for os alle sammen — og det er ikke ligefrem det, samfundet som helhed er ude efter for øjeblikket. Det andet yderpunkt er, at der bliver tale om lavere lønstigninger, men det mest sandsynlige er dog nok en kombination af de to muligheder. Men hvordan vi end vender og drejer det, så bliver regnestykkets facit nogenlunde det samme.

Hvem tror i øvrigt på, at befolkningen

nogen sinde ser de store udbetalinger fra fonden? De første 35 pct. skal betales i skat efter det forslag, som senere kommer til behandling, og enhver ved jo, at hver gang det offentlige har skullet acceptere store udbetalinger til en væsentlig del af befolkningen, har man måttet indføre en ekstra skat eller andre ting for at holde forbruget nede, og sådan må vi vel egentlig også forvente at det vil gå med denne sag. For få år siden var den særlige indkomstskat jo kun 30 pct., i dag er den 50, og hvem tror da, at den 35 pct.s beskatning af fondsudbetalingerne til de enkelte ikke er sat væsentligt i vejret om 7-8 år, når de første udbetalinger kan finde sted?

Ingen har heller sandsynliggjort, at forslaget vil føre til en større samlet opsparing, men skal det opnås, må det være, fordi det er lønmodtagerne selv, der i kraft af mindre lønstigninger finansierer fondsbidraget.

Det er fejlagtigt at hævde, at virksomhederne tilføres kapital ved, at der indføres en lønskat; forslaget vil tværtimod føre til et øget inflationspres for hjemmemarkedet industri og mindsket fortjeneste hos eksport erhvervene. Hvad enten vi kan lide det eller ej, foregår der en international arbejdsdeling: danske virksomheder søger med visse produktioner til udlandet og udlændet med visse produktioner til Danmark.

Men tror nogen på, at vi kan holde den nødvendige balance og en tilstrækkelig produktion i Danmark, hvis vi ene af alle lande indfører lønskat og centralfond? Hvem vil da i en sådan situation være parat til at starte ny produktion i Danmark? Incitamenterne til at tage nye initiativer, til at udvide virksomheder eller til at starte nye må under så stramme vilkår, som der ligger i dette forslag, blive væsentligt formindsket. Danske filialer af udenlandske selskaber skal ikke modtage medarbejderkapital, siger man. Her bliver der altså tale om en favorisering af udenlandske selskaber på de danske selskabers bekostning. De tvungne investeringer opmuntrer jo i virkeligheden også danske aktieselskaber til at flytte hovedsædet til udlandet og eventuelt kun lade en del af den hidtidige produktion ske her i landet i form af filialer eller afdelinger.

Regeringen påstår, at forslaget skal gennemføres for at skabe en mere ligelig formuefordeling. Men selv om den her skitserede